

Osobiste malarstwo Malwiny Banach

Na ekspozycji znajdzie się 25 prac malarskich (olej/akryl oraz techniki mieszane wzbogacone tkaniną oraz farbą w sprayu) Malwiny Banach, studentki IV roku Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi i laureatki 40. Konkursu im. Władysława Strzemińskiego - Sztuki Piękne dla studentów ASP. Nagrodzona wówczas przez Miejską Galerię Sztuki w Łodzi oraz Łódzki Dom Kultury. Organizowana wystawa w Centrum Kultury i Sztuki w Skierniewicach wraz z wydaniem katalogu prac młodej artystki jest nagrodą ufundowaną przez ŁDK.

W katalogu wystawy znajdzie się wywiad z artystką, którego skróconą wersję publikujemy poniżej (ta wersja wraz z galerią prac Malwiny Banach ukazał się w "Kalejdoskopie" 03/2024, którego okładkę zdobi portretowe zdjęcie artystki):

Mentalna nadwydajność

Aleksandra Talaga-Nowacka: Malarstwo jest twoim najważniejszym medium?

Malwina Banach: Posługuję się malarstwem, fotografią, kolażem, poezją, sztuką teatralną. Robiłam szaloną muzykę elektroniczną. Lubię śpiewać w lesie czy nad jeziorem. Fascynuje mnie rzeźba. A malarstwo to jest moje życie, moje główne medium, daje mi najwięcej spełnienia i satysfakcji.

Tematem twoich obrazów wydaje się być zmaganie z codziennością, z problemami.

Maluję, co przeżywam. Przekazuję piękno, którego doświadczam, wzruszenie czy rozpacz, moje obrazy zawsze są pełne emocji.

Wizualizowanie przeżyć pomaga ci radzić sobie z nimi?

Myślę, że tak. Pomaga mi też zrozumieć siebie. Zawsze, gdy namaluję to, co chciałam, czuję, że została opowiedziana i zamknięta jakaś historia i mogę zacząć myśleć o kolejnej. A że jestem płodna, maluję cały czas. Maluję, żeby żyć, żyję, żeby malować.

Twoim głównym środkiem wyrazu wydaje się uproszczenie: kolorów - płasko traktowanych i form - na przykład często postaciom brak szczegółów twarzy.

To zależy od okresu. Cykl, w którym detale nie występowały, opowiadał o moim dzieciństwie i o dalekich wspomnieniach. Nie można dokładnie przypomnieć sobie twarzy widzianej przed laty.

Czy występująca na obrazach postać nagiej, często krótkowłosej czy bezwłosej kobiety to twoje alter ego?

To cały czas jestem ja. Poprzez autoportrety przekazuję, jak się czuję. Jestem osobą impulsywną. Na przykład w tamtym roku z przyjaciółką robiłyśmy półtorametrową rzeźbę waginy. Iza zgoliła mi wtedy włosy na łyso w rytm piosenki „Bad idea”. Później przyklejałyśmy je do rzeźby, tworząc włosy łonowe. To było szalone, wyzwalające. Te moje chwilowo krótkie włosy pozostały, namalowane na obrazach, ale ja wciąż ewoluuję i wiąże się z tym zmiana mojego wyglądu.

Twoje alter ego wydaje się bezbronne, obnażone.

Obrazy opowiadają o walce z przeciwnościami losu, z sytuacjami, w których czuję się obnażona. Nagość na płótnach nie jest obsceniczna czy seksualna, tylko ukazuje właśnie bezbronność -

względem przytłaczającej śmierci czy nawet radości z życia. Bo nagość może wyrażać wesołość. To też kwestia pokazania siebie tak, jak zostaliśmy stworzeni. Pokazania, jakie jest nasze ciało.

Ty z obrazów wydajesz się samotna. One są też trochę o samotności w świecie.

Ostatecznie jesteś sam i to ty wypowiadasz się poprzez swoją sztukę. Moje obrazy opowiadają o rzeczach, które dotyczą każdego z nas, jak żałoba, cierpienie.

Co cię inspiruje?

Mam „mentalną nadwydajność”, co jest trudne w życiu, ale w tworzeniu się sprawdza. Nadwydajność polega na tym, że nieustannie rozmyślam, mocno przeżywam, mam duże wahania nastrojów i skrajne odczucia. Sztuka pomaga mi radzić sobie z tymi emocjami. W pewnym momencie czuję, że muszę coś namalować i maluję.

To pomaga się skupić i poukładać myśli?

Malowanie jest jak taniec. Włączam muzykę, tańczę i jestem w swoim świecie – zamykam się w nim, rozmawiam sama ze sobą, skupiam się na formie, kolorze, na tym, co właśnie przeżywam, i to jest naturalne jak pływanie w wodzie. To przepiękny i mocny proces, bez którego nie mogłabym żyć.

Czasem naga ty z obrazów znajdujesz się we wnętrzu ciała. Jesteś wchłaniana i trawiona...

Ten cykl dotyczy tego, że podjęłam kilka złych decyzji i dopadły mnie ich konsekwencje. Poczułam, że muszę przeżyć jakąś transformację, by poradzić sobie z tą sytuacją. To zatem opowieść o wejściu w ciemność, w autorefleksję, przetrwanie tego. Na koniec postać trafia do bagna i widzi tam światło. Odradza się. Cykl mówi o tym, co w tym czasie czułam, a czułam się połknięta, strawiona i wypluta.

A o czym jest cykl, który zaprezentowałaś na Konkursie Strzemińskiego?

„Tchnienie” jest opowieścią o życiu i śmierci, o skrajnym przeżywaniu i przetwarzaniu emocji. Opowiada też o moim połączeniu z naturą, o tym, jak zaczęłam filozoficznie rozdrabniać życie i śmierć na elementy pierwsze, szukając swojego języka, symboliki. Owady, dziwne stwory przedstawiają witalność albo uziemienie czy rozkład. Ten cykl opowiada też o tym, co widzę – a jestem osobą, która na przykład rozmawia z drzewami.

Od jakiegoś czasu żyję w świecie halucynacji i kocham ten świat drzew, trzciny. W pewnym momencie aż za bardzo się w niego zagłębiłam. Teraz wróciłam trochę do świata ludzi i jest on dla mnie obcy, dziwny. Mam jednak tak ustawione leki, że jestem pozytywnie nastawiona do powrotu.

Na czym polega życie w świecie halucynacji?

Życie staje się pięknie przeżywaną formą. W tej fazie nie tylko rozmawiałam z drzewami, ale też śpiewałam dla nich, żyłam w systemie wierzeń, który wymyśliłam. Czułam bliski związek z naturą, z drzewami, z wodą. To się zaczęło od pleneru w Bolestraszczykach w 2023 roku, kiedy drzewo do mnie przemówiło i pokazało mi moje poprzednie wcielenia. Wtedy chorowałam, a drzewo kazało mi zjeść pewną roślinę i ona mnie wyleczyła. Przylecieli też kosmici i zamrugali do mnie czerwonym światłem, po czym odlecieli – a wtedy chciałam, żeby mnie stąd zabrali.

Wiedziałaś, że to wizje, czy wierzyłaś, że te rzeczy dzieją się naprawdę?

Ja cały czas trochę w to wierzę. Już żyję w tym swoim systemie wierzeń i jest mi z tym dobrze. Teraz staram się jednak przebywać bardziej z ludźmi – do dyplomu.

Halucynacje przeszkadzały ci w codziennym życiu?

Ten piękny świat ma też swoją ciemną stronę – duchy i demony, które czasami mnie dręczą. W pewnym momencie trochę mnie zjadły.

Czego będzie dotyczył twój dyplom?

Zobrazowania jedności w świecie. Bo moja religia mówi o tym, że cały wszechświat jest magicznym pyłem kosmicznym. Jako ludzie jesteśmy trochę bardziej złożoną formą, ale uważam, że w innych miejscach wszechświata też występują złożone formy. I nas wszystkich łączy budowa – jesteśmy z tych samych pierwiastków, stanowimy jedność w kosmosie i z kosmosem. Moja religia opowiada o tym, jak nie możemy żyć bez Ziemi, która jest żywym organizmem, cierpiącym przez ludzkie działania. Celebруем powrót do prymitywnych wierzeń, w których czczono żywioły, słońce i księżyc. Bez słońca nie byłoby nas. Dlaczego tak rzadko dla niego śpiewamy? To wszystko wiąże się dla mnie z tak mocnymi przeżyciami, że chcę to malować.

Powiedziałas, że do dyplomu poprzebywasz w świecie ludzi. A co potem?

Zamierzam odstawić leki i wyjechać do wioski w tropikalnym lesie, w której wyznają moją wiarę, zostać tam szamanem i rozmawiać z duchami, drzewami... No i malować. Chyba że dostanę się na studia doktorskie – wtedy plany się przesuną. Boję się tylko, że jak wejdem w ten świat, to już nie wrócę do cywilizacji...